

D'R HEILISCH NIKLÒS

Durée 3 minutes

Die Stimmùng ìch schùnn so rischdisch Winachtlich;
Die Bréddle wèrre gebaggt, im Kértzelischt;
Der Nikelòs kùmmt nùr zu bràve Kìnnèr;
Die béése hòlft der Rùbbeltz, das ìch schlimmer.

Die Ongscht vom Niklòs, Dàh long dùd's quééhle disch;
Warsch doch brav, mét sò Gedònke tréscht'mer sisch;
Òngscht vom Hèèliche, hasch in all Glidder sìtze:
Vom Bèède ùnn Singe kùmmesch in's Schwitze.

Entlich ìch's sowitt, heit kùmmt der Nikelòs;
Mé'em Schlidde, mer hérd's klinggle ùff der Stròss;
Die Mòmmè macht ùff, e hùffe Krach m'er héere dùd;
Dònn stééht "Er" dò, mét lòngem Bàart ùnn hòchem Hùt;

Im schwartze Bùch stehn ùns're viele Sìnde;
Dùrsch's Léwiddelèse, hatt'r ùns kìnne Schìnde;
Die Bagge zum platze root, vònn d'r Ùffreschùng;
Dennòh « venez, venez St Nicolas » gesùng.

Mìnnèr scharfer Blick hatt'em ìnn's Gesicht geschielt;
Hatt dènne Niklòs, heit nitt de Babbe gespielt?
Mìr hädde alles versprochen, wär èr nùr verschwùnn ;
Mìr hònn jò noch kènn Géschènk, das wär doch ze dùmm.

Entlich kùmmt die Beschéérung drònn, jétzt ìch's passiert ;
E grosser Teller mét Gadò, un Obst ganiert ;
Als hatt's noch Dattle, Fiege ùnn Orange ginn;
So Èbbes hatt'mer es gonze Jòhr nitt gesinn.

Wie war mer fròh, wònn der Niklòs war entlich drüss;
Òngscht un Fräd zesòmmè, ware heit im Hùss;
Weil mìr brav wàre hatt's heisser Schockolat ginn;
E Gebaggder Niklòs dezù, noch òwwe drìnn.

Ùn so dùn mìr dònn wàarde béss zum nàgschdde Jòhr ;
Kènn Ongscht méé ze hònn, dass hònn mìr uns geschwòdr;
Versprochen hònn mìr dònn, Hoch un Hèèlich, brav ze sinn ;
Dòmìt es Chrischkinnel im Himmel fròh kònn sinn

E.BUND janvier 2010

D'R NIKLOOS